USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Sylvy Šiškeové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. K.,** zast. Mgr. Martinou Šamlotovou, advokátkou se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2022, č. j. OAM-209/LE-VL17-VL14-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2023, č. j. 20 Az 19/2022-33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Krajského soudu v Ostravě, který žalobu zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Uvedl, že je Kurd turecké státní příslušnosti a sympatizant prokurdské politické strany. V Turecku žije v útisku tamního státního zřízení a nemůže se svobodně vyjadřovat. V minulosti byl účastníkem prokurdských demonstrací a obává se perzekuce.

[3] Žádný z podkladů rozhodnutí žalovaného neřeší, zda se občané Turecka kurdského původu mohou veřejně vyjadřovat či zastávat veřejně politické názory. Žalovaný nezjistil dostatečně stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Neshromáždil totiž zprávy, na jejichž základě by bylo možné určit, zda žalobci za účast na prokurdských demonstracích hrozí perzekuce. Soud tuto námitku nevypořádal a jakoukoli možnou persekuci hodnotí pouze z pohledu člena politické strany HDP.

[4] Jestliže žalovaný neshledal důvody pro udělení azylu, měl žádost stěžovatele posoudit z hlediska možnosti udělení doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Žalovaný z tohoto pohledu žádost stěžovatele neposoudil a tuto otázku pominul i soud.

[5] Žalovaný se ztotožnil s krajským soudem a odkázal na jeho rozsudek, své rozhodnutí a správní spis. Uvedl, že u stěžovatele nejsou dány ani důvody podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Žalovaný upozornil na to, že toto ustanovení bylo od 1. 7. 2023 zrušeno.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.), se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] NSS připomíná, že pokud žadatel o udělení mezinárodní ochrany není vystaven pronásledování či diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky udělení mezinárodní ochrany, i když pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem (rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 303/2004-79).

[9] K situaci osob kurdské národnosti v Turecku se NSS vyjadřoval v mnoha rozhodnutích týkajících se mezinárodní ochrany. V rozsudku ze dne 11. 9. 2012, č. j. 4 Azs 34/2011-154, mj. uvedl, že „*bezpečnostní situace, chování bezpečnostních složek a postavení Kurdů v Turecku není optimální, nicméně vláda proti kurdské menšině oficiálně nevystupuje, přičemž kvůli bojům s PKK je špatná situace pouze na jihovýchodě země, odkud stěžovatel pochází. Nejvyšší správní soud tak má za to, že situace stěžovatele v zemi původu proto není natolik vážná, aby mu bylo možné udělit mezinárodní ochranu ve formě azylu a s ohledem na skutečnost, že může využít vnitřní ochrany, není v jeho případě dán ani důvod pro udělení doplňkové ochrany.*“

[10] NSS nepomíjí, že po vydání tohoto rozsudku došlo mimo jiné v Turecku v roce 2016 k nezdařenému pokusu o státní převrat. Přesto judikatura NSS setrvává na závěru, že nelze bez dalšího uzavřít, že by kurdští příslušníci v Turecku byli na celém území státu tak běžně a závažně pronásledováni, že by tato skutečnost zakládala důvod pro udělení mezinárodní ochrany (usnesení NSS ze dne 25. 4. 2019, č. j. 8 Azs 352/2018-46, bod 20). V nedávném usnesení ze dne 4. 5. 2023, č. j. 4 Azs 299/2022-37, bod 17, NSS konstatoval, že „*toliko samotná kurdská národnost u osoby státní příslušnosti Turecké republiky není bez dalšího důvodem pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Obavy z pronásledování jsou namístě zejména u politicky činných osob nebo osob zapojených do neúspěšného státního převratu.*“

[11] V projednávané věci žalovaný zjistil informace o situaci v zemi původu stěžovatele v adekvátní míře (k tomu rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81,

č. 1825/2009 Sb. NSS, bod 16). Zároveň žalovaný i krajský soud dostatečně vypořádali stěžovatelova tvrzení a námitky.

[12] Krajský soud (zejm. v bodě 8 rozsudku) vysvětlil, že stěžovatel nebyl v Turecku aktivně politicky činný, byl pouze sympatizantem strany HDP. Stěžovatel uvedl, že problémy se státními orgány neměl. Krajský soud na stěžovatelovu věc vztáhl přiléhavou judikaturu NSS (bod 9 rozsudku) a posoudil také možnost vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu (bod 10 rozsudku).

[13] Také rozhodnutí žalovaného je adekvátně odůvodněno a vypořádává stěžovatelova tvrzení, včetně údajného rozporu stěžovatelova vycestování s mezinárodními závazky České republiky, jehož pominutí namítá stěžovatel v kasační stížnosti (s. 8 rozhodnutí).

[14] K námitce hrozby pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu v případě návratu do vlasti, resp. námitce skutečného nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu, odkazuje NSS nad rámec výše uvedeného např. na přiléhavé závěry svého rozsudku ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82. Rovněž tuto otázku vypořádal krajský soud uspokojivě.

[15] NSS ke stěžovatelovým tvrzením o účasti na demonstracích uvádí, že ojedinělá účast na demonstraci bez dalšího vyústění není podle judikatury důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (rozsudky NSS ze dne 20. 4. 2004, č. j. 3 Azs 64/2004-58, č. 642/2005 Sb. NSS, ze dne 15. 2. 2006, č. j. 3 Azs 442/2004-61, či usnesení NSS ze dne 3. 3. 2022, č. j. 9 Azs 228/2021-26, bod 7).

[16] NSS uzavírá, že z napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. Řádně vypořádal všechny žalobní body a nedopustil se zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení.

[17] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s).

[18] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu